

Ι. ΟΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ

Ὁ Ἰακώβ ζοῦσε εὐτυχισμένος. Εἶχε περιουσία μεγάλη καὶ δώδεκα ἐργατικά παιδιά, πού τ' ἀγαποῦσε πολύ.

Πιο πολὺ ὅμως ἀγαποῦσε τὰ δύο μικρότερα παιδιά του καὶ κυρίως τὸν Ἰωσήφ, γιατί ἦταν πιὸ εὐγενικό, πιὸ πρόθυμο, πιὸ ὑπάκουο ἀπ' ὅλα.

Αὐτὴ ἡ ξεχωριστὴ ἀγάπη τοῦ Ἰακώβ γιὰ τὸν Ἰωσήφ ἔκανε τ' ἄλλα του παιδιά νὰ ζηλεύουν. Ἡ ζήλεια αὐτὴ ἔγινε ἀκόμη μεγαλύτερη, ὅταν ὁ Ἰακώβ ἀγόρασε γιὰ τὸν Ἰωσήφ ἓναν πολύχρωμο χιτῶνα.

Σιγὰ σιγὰ ἡ ζήλεια ἔγινε μῖσος, πού μεγάλωσε πολὺ ὑστερα ἀπὸ δύο ὄνειρα πού εἶδε ὁ Ἰωσήφ καὶ τὰ διηγήθηκε στ' ἀδέρφια του καὶ στοὺς γονεῖς του.

Εἶδα, τοὺς εἶπε ὁ Ἰωσήφ μιὰ μέρα, ὅτι ὅλα τ' ἀδέρφια μαζί βρισκόμαστε στὰ χωράφια καὶ θερίζουμε. Ξαφνικὰ τὰ ἔντεκα δεμάτια τῶν ἀδερφῶν μου ἔπεσαν καὶ προσκύνησαν τὸ δικό μου δεμάτι πού στεκόταν ὄρθιο. Τ' ἀδέρφια του θύμωσαν πολὺ.

— Μήπως νομίζεις ὅτι θὰ γίνης βασιλιάς ἢ ἄρχοντας καὶ θὰ πέσωμε νὰ σέ προσκυνήσωμε; τοῦ εἶπαν θυμωμένα.

Εἶδα, τοὺς εἶπε μιὰν ἄλλη φορὰ ὁ Ἰωσήφ, ὅτι ὁ ἥλιος, τὸ φεγγάρι κι ἔντεκα ἄλλα ἀστέρια ἔπεσαν καὶ μὲ προσκύνησαν!

Τώρα πιά θύμωσε καὶ τὸν μάλωσε καὶ ὁ ἴδιος ὁ πατέρας του.

— Μήπως φαντάζεσαι ὅτι ἐγώ, ἡ μητέρα σου καὶ τ' ἀδέρφια σου θὰ πέσωμε μιὰ μέρα νὰ σέ προσκυνήσωμε; τοῦ εἶπε.

2. Η ΠΩΛΗΣΙ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ

Μετά από αυτά οί άδερφοί του 'Ιωσήφ ζητοῦσαν νά βροῦν εύκαιρία νά τόν έκδικηθοῦν.

Μιά μέρα, ἐκεῖ πού ἔβοσκαν τά πρόβατα, τόν εἶδαν πού ἐρχόταν ἀπό μακριά. Τόν εἶχε στείλει ὁ πατέρας του, γιά νά τοὺς δῆ καί νά τοῦ φέρη νέα τους.

Νά αὐτός πού βλέπει ὄνειρα καί πού φαντάζεται ὅτι θά πέσωμε νά τόν προσκυνήσωμε, εἶπαν μεταξύ τους. 'Ελάτε νά τόν σκοτώσωμε. Θά βγάλωμε τόν χιτῶνα του, θά τόν βάψωμε μ' αἷμα, θά τόν δείξωμε στόν πατέρα μας καί θά ποῦμε ὅτι τόν βρήκαμε ἔξω στά χωράφια, γιά νά νομίση ὅτι κάποιο ἄγριο θηρίο τόν ἔφαγε.

Ὁ Ρουβὴν ὅμως, πού ἦταν μεγαλύτερος, τοὺς εἶπε:

—Μὴ χύνετε ἄδικα τὸ αἷμα τοῦ ἀδερφοῦ σας. Ἄς τόν ρίξωμε μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ ξεροπήγαδο, γιά νά πεθάνη ἀπὸ τὴν πείνα.

Αὐτὸ τὸ εἶπε, διότι εἶχε σκοπὸ νά ἔρθη ἀργότερα νά τόν βγάλῃ.

Πραγματικά έριξαν τὸν Ἰωσήφ στὸ ξεροπήγαδο καὶ κάθησαν νὰ φᾶνε. Σὲ λίγο εἶδαν ἐμπόρους νὰ ἔρχονται ἀπὸ μακριά, ποὺ πήγαιναν στὴν Αἴγυπτο.

Τότε εἶπε ὁ Ἰούδας: «Ἄς τὸν πουλήσωμε καλύτερα σ' αὐτοὺς τοὺς ἐμπόρους, παρὰ νὰ τὸν ἀφήσωμε νὰ πεθάνη σ' αὐτὴν τὴν ἔρημιά». Χωρὶς νὰ χάσουν καιρὸ, ἔβγαλαν τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ τὸ ξεροπήγαδο καὶ τὸν πούλησαν στοὺς ἐμπόρους γιὰ εἴκοσι χρυσὰ νομίσματα. Ὁ Ρουβὴν ἔλειπε. Ὅταν σὲ λίγο ἦρθε κι ἔμαθε τὸ φοβερὸ κακό, στενοχωρήθηκε πολὺ, ἀλλὰ ἦταν πιὰ ἄργά.

Ἔτσι ὁ Ἰωσήφ ταξίδεψε γιὰ τὴν Αἴγυπτο.

Τὸ βράδυ, κάνοντας τοὺς ἀνήξερους, ἔδειξαν στὸν πατέρα τους τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσήφ, ποὺ τὸν εἶχαν βάψει μ' αἷμα κατσικιοῦ. Εἶπαν ὅτι τὸν βρῆκαν ἔξω στὰ χωράφια.

Ὁ Ἰακώβ τὸν γνώρισε ἀμέσως. Φαντάστηκε ὅτι κάποιον ἄγριο θηρίο τὸν ἔφαγε. Ἄρχισε νὰ φωνάζη, νὰ χτυπιέται, νὰ κλαίη ἀπαρηγόρητα. Ξέσχισε τὰ ροῦχα του ἀπὸ τὴ λύπη καὶ γιὰ πολλὰς ἡμέρας ἔμεινε ἀπαρηγόρητος.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

α) Ποιὰ ἦταν τὰ δύο ὄνειρα τοῦ Ἰωσήφ; β) Ποιὸν ἄλλον κακὸ ἀδερφὸ σου θυμίζου τ' ἀδέρφια τοῦ Ἰωσήφ; γ) Γνωρίζεις ἄλλον Ἰούδα, ποὺ πρόδωσε γιὰ χρήματα;